

รายการ : หนังสือปลัดท้าวบุวณิศมา

ตอน : ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

โดย นางจินดา ศรีเพ็งแก้ว นิตกรชำนาญการ

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ความเป็นมาของ “ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.” ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาของวุฒิสภา ในขั้นการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีผู้เสนอ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้นจำนวน ๔ ฉบับ คือ คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย กับคณะ นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ และนายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย กับคณะ

สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ และส่งให้วุฒิสภาพิจารณา โดยที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖

โดยร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน ดังนี้

หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย โดยมีเหตุผล คือ โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

(๑) กำหนดให้ยกเลิกกฎหมาย จำนวน ๘ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐ พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ (เพื่อให้เป็นการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจรและมีเอกภาพ ตามเหตุผล)

(๒) กำหนดให้จัดตั้ง “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และกำหนดให้ กยท. เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุนพัฒนายางพารา บริหารจัดการสวนยางเพื่อการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการทางด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงดำเนินการจัดให้มีตลาดกลางยางพาราและดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ พร้อมทั้งดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

(๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ กยท. และควบคุมดูแลโดยทั่วไปในกิจการของ กยท.

(๔) กำหนดให้มีผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย มีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง

(๕) กำหนดแบบและวิธีการให้เกษตรกรชาวสวนยางซึ่งประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท.

(๖) กำหนดให้ผู้ที่ จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหายหรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด

(๗) กำหนดให้เงินกองทุนพัฒนายางพาราที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนในแต่ละปีให้ใช้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรรนอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

(๘) กำหนดให้ผู้ที่มีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ ซึ่งมีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท.

(๙) กำหนดให้เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ

(๑๐) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ให้ยื่นคำขอต่อ กยท.

(๑๑) กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนายางพารา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา โดยกองทุนประกอบด้วย เงินกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการจัดเก็บ ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของกองทุน และดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน และกำหนดให้เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และกำหนดสัดส่วนในการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และให้การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา

(๑๒) กำหนดให้บุคคลซึ่งส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และในกรณีที่มีความจำเป็น รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่บุคคลดังกล่าวก็ได้

ซึ่งหากผลการพิจารณาของวุฒิสภาเป็นประการใด จะได้นำเสนอต่อไป

หากท่านใดประสงค์จะติดตามผลการพิจารณาและทราบข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพิ่มเติม กรุณาติดตามได้ที่ www.senate.go.th หรือ โทรศัพท์สอบถามได้ที่ ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายและหน่วยประสานงานวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕